

for at vise, hvordan det forholdt sig med Kapitalforbruget, at han fremhævede dette. Det var altsaa Mening. Men Forholdet er dog dette, at det var ganske særlig det, han vilde have sagt, og det er ogsaa det, der gaar igen i den radikale Presse. Jeg vil nu gøre opmærksom paa, at jeg faar ikke ganske det samme Resultat som det ærede Medlem. Thi naar jeg ser paa den Statsgæld, som Ministeriet Neergaard overtog — den var godt 926 Mill. Kr. —, og Statsgælden den 31. Marts 1924, da den var 1216,4 Mill. Kr., saa kommer jeg til det Resultat, at Statsgælden er forhøjet med 290 Mill. Kr. (Rode: Plus 40 Mill. Kr.). Ja, jeg har fundet, hvad det ærede Medlem Hr. Rode mente, men jeg sad længe og spekulerede paa, hvad de 39½ Mill. Kr. var for nogle, og kom til det Resultat, at det maatte være de 40 Mill. Kr., som der var taget Præferenceaktier for i Landmandsbanken, men de findes altsaa ikke i Statsregnskabet. Gælden er saaledes, som jeg har oplyst, men selv om man tager det med, saa er Forholdet faktisk det — og det synes jeg, det ærede Medlem Hr. Rode skulde have sagt —, at selv med det Kapitalforbrug, som der var under den forrige Regering, er der ikke laant mere end det Beløb, der er gaaet med til Genforeningen af Sønderjylland med det gamle Land. Det vil omtrent gaa lige op hermed, og den anden Halvdel er væsentlig gaaet til Anlæg og Nyarbejder o. s. v., til Formueerhvervelse. Saadan er det virkelige Forhold, og det synes jeg, en Oppositionsfører skulde have sagt, thi ellers faar man en fejl Fremstilling af, hvorledes det egentlig er.

Nu er det jo i og for sig ingen Nytte til at gaa tilbage til de gamle Skader, men naar det ærede Medlem Hr. Rode talte herom, saa var det jo for at vise, at det havde været et daarligt Finansstyre, Venstreregeringen havde ført, og det er da heller ikke uden Interesse at kaste Blikket lidt tilbage paa det ærede Medlems Regeringstid — jeg kan jo ogsaa sige, at det skal være i Forbigaaende. Gør man det, ser man, at hvis der nogen Sinde har været en Regering, som har laant, saa var det netop den. Den Gang blev der ikke laant een Gang om Aaret, men somme Tider laante de endda to Gange om Aaret, og naar jeg gør det op paa samme Maade, som det ærede Medlem gjorde det op for Ministeriet Neergaard, kommer jeg til det Resultat, at der blev laant 568 Mill. Kr., eller Statsgælden forhøjedes med 568 Mill. Kr. i den Tid, den Regering sad, og i Modsætning til Ministeriet Neergaard, der

havde Omkostningerne ved Genforeningen med Sønderjylland, solgte man den Gang de vestindiske Øer, og der indgik 115 Mill. Kr., eller hvor meget det var — det er vist ikke for højt et Tal, jeg nævner —, og de modtog endda en Kassebeholdning, da de traadte til. De efterlod ogsaa en Kassebeholdning, men Forholdet er alligevel det, at selv om jeg trækker alt det fra, bliver der dog tilbage, at de har brugt henimod 400 Mill. Kr. Nu vil jeg gerne sige herom, at hvis der nogen Sinde har været en Tid, som man kunde kalde Forbrugsaar, var det netop den Gang, og det er saa meget kedeligere, for den Gang var der Penge nok, de flød rigeligt ind, men ikke desto mindre laante vi. Der er endvidere at bemærke, at ikke mindre end 170 Mill. Kr. er spist op i Driften, medens Forholdet, som jeg nævnte, under Ministeriet Neergaard var det, at Pengene væsentlig gik til Genforeningsudgifter og til Anlægsudgifter. idet man kom op paa meget høje Udgiftsbeløb til Jernbane-, Post- og Telegrafvæsen o. s. v., bl. a. for at raade Bod paa Arbejdsløsheden.

Jeg tror derfor, det ærede Medlem skulde have undladt at komme ind paa dette Forhold, thi jeg har den Opfattelse, at Historiens Dom over det Styre, der var i de fire Aar, vil blive ganske modsat af, som det ærede Medlem Hr. Rode mente. Den bedste Politik er altid den, som Landet trænger til. Jeg vil i denne Forbindelse sige, at det bestræbtes jo, som, jeg havde nær sagt: Helligbrøde eller i hvert Fald udemokratisk at arbejde sammen med de Konservative. Men det var en Nødvendighed, for de Herrer vilde jo ikke være med til at skabe Balance, men Venstre og Konservative skabte i Forening Balance, og det var det, Landet trængte til. Om man vil kalde det socialdemokratisk eller demokratisk-socialt, er mig ganske ligegyldigt — det var det, Landet trængte til.

Der er ogsaa en anden Ting at tage i Betragtning med Hensyn til det Arbejde, der blev gjort under den forrige Regering. Jeg synes, det er rigtigt, naar man er i Gang med at gøre op, hvorledes Landets Finanser i Virkeligheden ligger, og hvad Aarsagen er til, at vi nu kan sige, at vi er ved Balance — i hvert Fald har vi haft Balance og Overskud af Driften i de senere Aar —, at alting bliver sat paa sin rette Plads. Det ærede Medlem Hr. Rode sagde om Statsregnskabet, der vilde følge med det foreliggende Finanslovsforslag, at det i visse Henseender var bedre end Statsregnskabet for 1919—20; Statsregnskabet for 1919—20 har det ærede